

उद्वास्यान्तांश्हादयेदाज्येन ॥ ५ ॥ द्यावापृथिवीयमुद्वास्य प्राणदानानन्तर-
मस्यात्तानाज्येन लौकिकघृतेनाहादयेत् । द्यावापृथिवीयस्य सर्वस्यावदानम् उ-
परिष्ठाद्विरभिधारणम् चतुर्वत्तवसम्पादनाय पञ्चावत्तवसम्पादनाय तु उपस्ता-
रोऽपि द्विः कर्तव्यः हृन्दोगगृह्ये (गोभिल १.८.१४) तथा दर्शनात् । सर्वहोमः १) ।

तथा होमः कर्तव्यो यथा न पर्यावर्तते उत्तानो न भवति । अस्य वैश्वदेविक-
द्यावापृथिवीयप्रकृतित्वं जैमिनिनोक्तम् (७.१.११) एककपालानां वैश्वदेविकः प्रकृति-
राग्रयणे सर्वहोमापर्यावृत्तिदर्शनादिति २) । पक्षान्तरमाह ।

आज्यस्य वा यजेत् ॥ ६ ॥ अथवा द्यावापृथिवीयमाज्यस्य यजेत् आज्य-
मेव ध्रुवायाश्चतुर्वत्तमवदाय यागः कर्तव्यः न पुरोडाशेन । आज्ययागवेऽप्यु-
पांशुत्वं भवत्येव शाखान्तरे यागसम्बन्धेनैवोपांशुवस्य दर्शनात् ३) ।

पुराणानां वा चरुः ॥ ७ ॥ अथवा वैश्वदेवश्चरुः जीर्णानां यवानां त्रीही-
णां च कर्तव्यः वा नवानामिति तुल्यो विकल्पः । ऐन्द्राग्न्यावापृथिवीयौ
पुरोडाशौ नवानामेव चरुग्रहणात् ।

प्रथमज्ञो गौर्दक्षिणा ॥ ८ ॥ अस्मिन्नाग्रयणे तस्मिन्वर्षे ज्ञायमानानां
वत्सानां यजमानस्य गोष्ठे यः प्रथमो ज्ञातो वत्सः स दक्षिणा । ये प्राचीनमे-
काष्टकाया ४) वत्सा ज्ञायन्ते तेषां प्रथमं ददातीत्यापस्तम्बः । इदं चाग्रयणमे-
कमेव शरदसन्तयोरभ्यस्यते तेन द्वयोरेकैवान्वारम्भणीया भवति ॥ अधि-
कारमुपजीवन्नाह ।

वैश्वदेवस्य च ॥ ९ ॥ वैश्वदेवस्य चातुर्मास्यानां प्रथमस्य पर्वणः चका-
रात्प्रथमज्ञो गौर्दक्षिणा ।

या परिचक्षा तच्चैतदुभयमप्यनिष्ठमित्याज्यस्यैव यागः कर्तव्य इति । तस्माद्वैश्वदेविकैककपा-
लप्रकृतित्वमिति । एवं च सति त्रेधा बर्हिः (५.१.२५) अहतवासःपरिधानं (२२) चेहापि भ-
वति । नवप्रयाज्ञाद्यपीति (५.२.७) चेत् न ऐन्द्राग्न्यवैश्वदेवविरोधात् । आज्ययागेऽपि उपांशु-
त्वं भवत्विति (? वासःपरिधानवविति Cod.) चेत् नैतदेवम् पुरोडाशेन हि तत्पर्यपस्था-
प्यते न चाज्यस्यासौ धर्मः तस्मादप्रवृत्तिरिति । यत्तु वायव्ये पयसि द्रव्यान्यवेऽप्युपांशुत्वं
भवति युक्तं तत्र प्रत्यक्षो ह्यसौ धर्मः (४.५.७-८) इह पुनश्चोदकत(३)इति Karka.

१) एतस्मात्स्विष्टकृदादि किमपि न भवति किंतु सर्वज्ञतो भवति Mahād. २) ?
०मपरेव २. ३) पुरोडाशपक्षे उपांशुयागो नाज्यपक्षे Mahād. ४) ? ०ष्टकाया २.